

ENTREVISTA

ISIDRE GRAU

Escriptor Cerdanyolenc

Per conèixer la seva obra
www.isidregrau.net

Foto: Joan Expósito

“...entre els 10 i els 14 anys vaig escriure cinc novel·les que estan molt ben guardades i que mai ningú les ha llegit, no s’han publicat ni es publicaran mai.”

Qui és l'Isidre Grau?

És un senyor que va néixer l'any 1945 a Sabadell però de seguida va venir a Cerdanyola, quan li van donar l'alta hospitalària i des de llavors que he viscut aquí.

A què es vas dedicar?

Als 14 anys vaig anar a l'escola industrial de Terrassa i vaig estudiar enginyeria tècnica química; als 19 anys vaig acabar i vaig començar a treballar l'Aiscondel fins als 50 anys. M'he dedicat a l'indústria de plàstic fent molts tipus de feina.

D'on neix l'interès per la literatura?

Per part de la meua família ningú tenia aquest interès ni he tingut cap referent, així que d'alguna manera em va venir a mi sol aquest interès pels llibres i cap als 10 anys ja m'interessava llegir, escriure i vaig començar a escriure novel·les o les meves històries. Per tant, dels 10 als 14 anys anava escrivint en uns quaderns a mà, per exemple llegia una novel·la històrica i em venien ganes de fer-ne una meua, llegia els

Zane Gray i feia una de l'oest i així vaig escriure cinc novel·les que estan molt ben guardades i que mai ningú les ha llegit, no s'han publicat ni es publicaran mai.

"Els colors de l'aigua" va ser premi de Sant Jordi l'any 1985, és el premi més important que heu rebut?

Si perquè representa que els premis són una escala, abans havia rebut el premi de "Ciutat de Palma", però el de Sant Jordi és un punt de culminació, també sempre dic que no és el mateix guanyar-lo l'any 1985 que ara, sobretot en diners i en promoció perquè ara té molt més ressò, però va ser molt important per a mi, quan escrius és molt important anar guanyant nivells d'existència. Per tant quan vas guanyant premis petits vas pujant com un esglaó.

En què va repercutir-te el fet d'haver-lo guanyat?

En ser més conegut, en tenir un determinat prestigi i d'alguna manera la novel·la "Els colors de l'aigua" per algunes persones encara és considerada una de les novel·les més interes-

sants de l'últim quart de segle. Això ho va escriure un crític Joan Josep Isern dient que va ser una novel·la que va tenir una bona consideració.

L'any 1995, decideix plegar de l'indústria i es va dedicar al món literari. Va ser aquest un canvi important a la seva vida?

Si i tant. L'any 1995 l'empresa Aiscondel va entrar en una crisi i es va vendre una part de l'empresa, a mi també em venien com a tècnic amb el lot, però jo no em vaig deixar comprar i en aquell moment amb 50 anys em vaig replantejar aventurar-me a fer un canvi els últims 15 anys de vida laboral que em quedaven. En aquells moments em va sorgir l'oportunitat de fer classes d'escriptura creativa de novel·la i de conte i d'alguna manera com autònom tenia una sortida professional interessant. Per altra banda, em va sortir una altra feina gairebé periodística que era portar textos d'un gabinet de premsa d'una fundació. I per tant aquests últims anys d'autonomia vaig tenir un parell de dedicacions bastants regulars amb una relació positiva, tot i que això també em va treure capacitat d'escriure perquè quan fas coses que estan més aproximades al que t'agrada, l'escriptura queda accidentada, perquè en comptes d'estar un o dos anys escrivint una novel·la doncs potser estava cinc.

Quants llibres ha escrit?

Una quinzena de novel·les i potser deu o dotze entre relats i llibres de narrativa curta, també dos assajos de l'arquitectura del conte i la maleta de l'escriptor que vénen de la meua experiència com ensenyament de literatura i també d'articles que havia escrit pel diari Avui de tècniques narratives, avui dia encara es venen, l'he reeditat al cap de quinze anys. Em diuen que sóc un mestre en tècniques de literatura.

Vinyes de Savall, narra els canvis d'un poble, especialment de Cerdanyola, expliqui'ns...

L'any 1984 hi havia la transició que ja estava feta i desfeta, Cerdanyola havia canviat molt i aleshores d'alguna manera jo també havia llegit un llibre "Cien años de soledad" de García Marquez i aleshores com ell parla de Macondo que és un poble imaginari, doncs jo també em vaig proposar de parlar d'un poble imaginari que li vaig dir Vinyes de Savall inspirant-me una mica en la realitat del meu voltant, concreta-

ment en Cerdanyola i amb la transformació del Vallès en general. Per això vinyes, perquè era el que més hi havia per aquí i això és el meu Macondo. Em vaig fer també un mapa de l'estructura del poble que no té res a veure amb Cerdanyola, però té alguns punts comuns. Per tant, és un espai imaginari que sorgeix de la meua experiència de viure a Cerdanyola i al Vallès, em va donar per crear cinc obres, una pentalogia que sempre hi ha l'origen a Vinyes de Savall, el poble, però els personatges sempre han marxat a altres punts de Catalunya i també han viatjat a l'estranger de manera que hi ha novel·les que passen a l'Índia, als Estats Units i l'última passa a Kosovo amb la guerra dels Balcans. Per tant els meus personatges han sortit de Vinyes de Savall i s'han expandit pel món.

Per al qui vulgui, a la meua pàgina web isidregrau.net hi ha un apartat que posa Vinyes de Savall i allà el lector pot trobar més informació.

Ja que parlàvem de Vinyes de Savall amb una similitud amb Cerdanyola, com veieu actualment Cerdanyola?

Cerdanyola és el resultat de molts sediments que a partir dels anys cinquanta s'ha anat sobreposant, a partir l'any 1959 és quan es fan les primeres urbanitzacions, Bonasort, les Fontetes, entre altres barris, d'entrada van estar caòtics i des de la meua visió diria que s'han anat suavitzant les diferències, per mi no hi ha guetos, almenys infranquejables, però encara hi ha moltes diferències i, hi ha molt per fer perquè el gran problema que tenim a Cerdanyola és la manca de sentit d'identitat.

Escriu un article al Cerdanyola al dia relacionat amb la festa major que dic que estem fent moltes coses però la gent que no està molt ficada ni vinculada amb el poble, té la sensació que a Cerdanyola no es fa res i que tampoc es pot comprar res, que per comprar has d'anar fora. Per a mi hi ha una falta d'autoapreci i d'identificació i alhora veig que es fan moltes coses però sento que hi ha una manca d'audiència, una insatisfacció de tots dels que fem coses i la gent continua dient que no es fa res i aquí és on veig la falta de cohesió i autoestima.

Com s'inspira per fer una novel·la?

Em van venint les coses una darrere l'altre, tinc moltes idees al cap tot i que no acostumo a prendre notes prèvies. Hi ha algunes idees que persisteixen al cap i d'altres que no i les que persisteixen, hi ha un moment que t'atures i veig que faig o que no faig, comences a documentar-les, a prendre notes i vas decidint una mica per on vols tirar. I a partir d'aquí t'embarques en un projecte, que si és de novel·la, acostuma a durar més temps.

Jo sóc bastant tossut en el sentit que quan començo un tema, encara que l'elabori molt no el deixo, no l'abandono.

Quins han estat els seus referents?

No sóc persona de tenir molts, abans he esmentat un, García Marquez amb el llibre de "Cien años de soledad" i d'alguna manera em va servir quan vaig fer "Els colors de l'aigua", ja que tenia un propòsit molt clar, volia que els meus lectors s'ho passessin tan bé com jo m'ho vaig passar llegint "Cien años de soledad".

Quin és el millor llibre que ha llegit?

"Cien años de soledad", " Dostoyevski "Crim i castig", hi ha molts que m'han marcat en segons quin època i segons quina edat. Però si hagués de dir un, seria "Cien años de soledad"

Es viu bé de la literatura?

No, i cada vegada està més clar que hi ha uns quants (molt pocs) que poden viure molt millor ara que no abans. Si guanyes un premi gran i agafes un determinat motlle doncs avui dia pots fidelitzar més una clientela i aleshores, no se sap quants anys durarà, però hi ha gent que quan agafa una veta avui dia hi ha unes editorials o màrqueting que fa que mitja dotzena d'autors a l'any puguin durant uns quants anys viure.

Fotografia Joan Manuel Vera "Tito"

MOTOEXIT

LOW COST TALLER

19,90€

HORA de TRABAJO

Ctra. de Barcelona, 135 nave 2,
08290 Cerdanyola del Vallés
Telf. 640 23 46 27

También abrimos los Sábados de 9.30h a 18h

REVISIÓN DE 12 PUNTOS

Cambio de Aceite, Desgaste pastillas, Revisión Luces, Presión y Desgaste Neumáticos, Revisión Amortiguadores, Nivel Líquidos, Engrase Dirección, Revisión Batería y Estator, Revisión Estado Escape y Silencioso, ETC...

+

CAMBIO FILTRO ACEITE

39,99€

SIN PERDER LA GARANTIA OFICIAL DE LA CASA.
SELLA TU LIBRO DE GARANTÍA SIN PAGAR MÁS!

Isidre Grau a casa seva

Jo crec que no és sa viure o voler pretendre viure només de la literatura perquè s'ha de ser molt més lliure i no pots estar supeditat als guanys econòmics. Avui dia els èxits no acostumen a ser de creativitat màxima i ja sabem com ha de ser una novel·la perquè ocupi els registres dels més venuts.

Qui o què éreu els perifèrics?

Una colla de gent de Cerdanyola que ens agradava escriure, cadascú al seu aire, que ens agradava també jugar a la literatura. Jo amb això de jugar a la literatura ja havia tingut un precedent bastant antic els anys 80 amb Ofèlia Dracs, que llavors sí que fèiem literatura de gènere i sí que imitaves una de negre, d'eròtica, de terror... Llavors "perifèrics" neix de la idea d'una sèrie de gent de Cerdanyola que s'ajunta per tirar endavant un projecte. Ens ho vam passar bé el temps que va durar, que van ser un parell de llibres publicats.

Recentment heu fet "els contes, dels contacontes"

Això és una iniciativa de la festa major, del grup

de la comissió de festes de Sant Martí i el quaranta aniversari. L'any passat el vam començar i aleshores vam fer que la gent que escrivia a Cerdanyola ajuntar-se per llegir un conte i es va publicar. Va tenir molt d'èxit a la convocatòria en el sentit que es va fer en primavera i perquè va ser una manera que molta gent que feia temps que no es veia aquell dia es trobés.

Aquest any com el grup de la festa major també ha continuat i una part s'ha creat la Constància, la factoria doncs una de les activitats és repetir el contacontes. En aquesta edició hem estat deu persones que hem creat el conte i l'hem explicat, una iniciativa popular que és simpàtica!!

"L'home que perseguia la veritat", el seu últim treball, expliqui'ns...

És una novel·la que la vaig començar fa cinc anys i em vaig començar a inspirar perquè nosaltres tenim una segona residència a Sant Feliu de Guixols i estant un estiu allà em va venir la idea d'un personatge, un home de 90 anys, jubilat que vivia tranquil i vaig començar a

Santa Marcelina, 18
Cerdanyola del Vallès
Tel. 93.277.89.98

DOMINGO Y LUNES CERRADO | MARTES HOT DOG | MIÉRCOLES CROQUETAS | JUEVES MINI HAMBURGUESAS | VIERNES POPURRI DE TAPAS

DISFRUTA DEL BUEN AMBIENTE!!

CADA DÍA de 18h a 21h
CON TU CONSUMIÇÃO TAPA GRATIS

f La Pizarrita de Juanlu @lapizarritade lapizarritadejuanlu

donar-li voltes aquell personatge. La novel·la es basa en una intriga; L'home de 90 anys vol aclarir una mort de la qual va estar testimoni fa trenta anys i que sap que no va ser de la manera que es va dir i abans de morir-se vol aclarir i rentar la imatge d'aquell pintor que havia treballat per a ell.

Vaig anar buscant elements i li vaig buscar un soci, un noi jove de 20 anys que l'ajuda a moure's per investigar i aclarir la veritat i formen un duet. A part d'aquesta intriga que es mou per Sant Feliu de Guíxols, Castell d'Aro... a mi també el que m'interessa en aquesta novel·la és la reflexió sobre la bellesa, la mort, la transmissió de l'experiència personal, on aquest cas l'home de 90 anys pensa en tot el que li ha passat i a qui li pot interessar i en canvi el jove de 20 anys està en un altre moment, és més despiatat... també la relació entre amos i servents, els dominis que de vegades es fan entre els senyors i criats...

Per tant la meua novel·la també va del pas del temps, de l'extinció i del tema de la veritat que sembla que avui dia a la gent li obsessiona molt a saber la veritat, la veritat... i de vegades t'anedons que hi ha més d'una. "L'home que perseguia la veritat i en va trobar més d'una", aquest

és el verdader títol d'aquesta novel·la que apareix a la pàgina dos, i vol dir: Vigila! Que pot ser que solament busquis una veritat i en trobis més de les que t'interessin buscar.

Actualment en què està treballant?

Després d'aquesta novel·la intento fer una pausa de no embarcar-me en novel·les que durin cinc o vuit anys. Mentre's no em ve el disegni diví d'embolicar-me, estic en dos projectes, un seria en memòria familiar, però sense fer la meua biografia tot i que fa tres anys vaig publicar un llibre que es diu "Primer paisatge" que allà parla una mica dels meus primers deu anys de viure a Cerdanyola i la gent va connectar molt bé. També estic donant forma a un personatge, un projecte que li dic perifèria però que encara li estic donant voltes per fer algunes històries, tot és imaginari.

A quin cerdanyolenc/a fàries una entrevista com la d'avui?

Una dona que és escriptora, Maria Victòria Lovaina que és cerdanyolenc/a i treballa a l'Institut Gorgs, es jubilarà aquest any, recentment ha publicat una novel·la que es diu "L'esquerra de l'Angel", inspirada en el Raval Barceloní.

FUJIFILM

**IMPRESSIÓ DE FOTOS
QUIOSC DIGITAL**

C/ Santa Marcel·lina, 3A - 08290 Cerdanyola del Vallès - comandes@impressions.cat

IMPRESSIONS.CAT

93 580 63 71

Tot en Arts Gràfiques

